

Sygn. akt VI Gz 305/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: asystent sędziego Agnieszka Wasilewska-Kardyś

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...)

przeciwko: Business (...) sp. z o.o.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie Wydział V Gospodarczy z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt V GNc upr. (...)

postanawia:

- I. Odrzucić zażalenie na pkt I postanowienia z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt V GNc upr. (...),
- II. Oddalić zażalenie co do pkt II postanowienia z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt V GNc upr. (...).

Sygn. akt VI Gz 305/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt V GNc 17698/12 Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Krośnie w pkt I oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, w pkt II odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty jako wniesiony po terminie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że pozwany – Business (...) sp. z o.o. w W. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wydanego w dniu 1 grudnia 2012r. nakazu zapłaty, uzasadniając, że w dniu 11 lutego 2013r. pozwany dowiadywał się w UP w W., czy podczas jego nieobecności w W. była do spółki kierowana korespondencja, uzyskując informację, że takiej korespondencji nie było. Po skontaktowaniu się w drodze telefonicznej z Sądem Rejonowym w Krośnie pozwany uzyskał informację, że było prowadzone postępowanie sądowe przeciwko pozwanej spółce.

Pozwany podał, że biuro w W. to jeden pokój, który jest siedzibą spółki, ale w okresie grudnia 2012r. do stycznia 2013r. prezes zarządu pozwanego przebywał w K., starając się polubownie zakończyć rozliczenia z powodem. Pozwany podał, że jego prezes zarządu był w dniu 14 grudnia 2012r. u powoda i nawet wówczas nie przekazano mu informacji o oddaniu sprawy do sądu.

Wraz ze złożeniem wniosku o przywrócenie terminu pozwany wniósł sprzeciw w przepisanej formie od wydanego nakazu zapłaty.

Powód wniósł o oddalenie wniosku, zarzucając że pozwany nie wykazał, że nie dokonał we właściwym terminie czynności procesowej bez swojej winy, powołując się na doręczenia dla przedsiębiorców wpisanych do rejestru na adres podany w rejestrze. Okoliczność, że pozwany na przełomie grudnia i stycznia przebywał w K. nie oznacza, że pozwany nie złożył sprzeciwu w przepisany terminie bez swojej winy. Pozwany winien zadbać o to, by w jego siedzibie korespondencja była odbierana.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany - Business (...) sp. z o.o. w W. ma siedzibę w W. przy ulicy (...). Firma ma jeden oddział w K. przy ulicy (...) i nie zatrudnia żadnych pracowników zarówno w siedzibie głównej firmy, jak i w jej oddziale przy ulicy (...). Zasadą było, że faktury wystawiane przez inne firmy były przesyłane do Oddziału w K.. Jeżeli korespondencja dotyczyła korespondencji urzędowej lub sądowej to była ona awizowana i pozostawiana w Urzędzie Pocztowym w W., przy czym żadna osoba w W. nie jest upoważniona do odbioru korespondencji .

Upoważnionym do reprezentowania pozwanego Business (...) sp. z o.o. w W. jest członek zarządu, którym jest G. P., który pojechał do siedziby firmy pod koniec listopada 2012r. i pojechał tam z powrotem dopiero w lutym 2013r. W międzyczasie w/w siedzibie firmy nie przebywały żadne osoby.

W trakcie pobytu w K. G. P. był osobiście w administracji powoda, aby zadeklarować spłatę swoich zaległości w ratach.

W dniu 1 grudnia 2012r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którego odpis z odpisem pozwu, dołączonymi załącznikami oraz stosownymi pouczeniami został wysłany na wpisany do KRS adres pozwanego – ul. (...), (...)-(...) W., gdzie został przez Urząd Pocztowy (...) dwukrotnie awizowany w dniach 17 grudnia 2012r. i 24 grudnia 2012r., a następnie przesyłka została zwrócona do Sądu Rejonowego w Krośnie w dniu 4 stycznia 2013r. Wobec powyższego przesyłka dla pozwanego, na podstawie art. 139 § 3 kodeksu postępowania cywilnego zostało pozostawione w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 2 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 168 § 1 kpc, Sąd może uwzględnić wniosek strony o przywrócenie uchybionego terminu do dokonania czynności procesowej jedynie wtedy, gdy ustalone zostanie, że uchybienie to nastąpiło bez winy strony. Wynika stąd, że w razie gdy ustalone przez sąd okoliczności uchybienia świadczą o zachowaniu się strony, noszącym znamiona winy - w jakiegokolwiek postaci, a zatem także winy polegającej na niedbalstwie, sąd nie może dokonać przywrócenia uchybionego terminu, zaś czynność procesowa podjęta przez stronę po jego upływie pozostaje bezskuteczna.

W ocenie Sądu Rejonowego bez wątplenia brak należytej procedury odbioru korespondencji urzędowej, w tym sądowej wypracowanej przez pozwanego podczas nieobecności prezesa zarządu w siedzibie firmy, w W., bądź powiadamiania w tym zakresie prezesa zarządu lub innej upoważnionej osoby poza siedzibą firmy, stanowi co najmniej niedbalstwo ze strony pozwanego, który działa jako profesjonalny podmiot obrotu gospodarczego w formie spółki prawa handlowego.

Ostatecznie Sąd ten w pkt I postanowienia oddalił wniosek o przywrócenie terminu i w pkt II odrzucił sprzeciw jako spóźniony.

Powyższe postanowienie zaskarżył pozwany zażaleniem z dnia 12.07.2013 r. w pkt I i II zarzucając naruszenie art. 168 § 1 kpc i wnosząc o jego zmianę poprzez przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu względnie uchylenie tego postanowienia.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany podtrzymał dotychczasową argumentację w sprawie, wskazując, że jako jednoosobowa spółka nie zatrudnia pracowników w W., a prezes spółki w grudniu 2012 r.

i styczniu 2013 r. przebywał w K., gdzie zajmował się z rozliczeniem powodem i przeniesieniem lokalu. Pozwany jednocześnie telefonicznie dowiadywał się na poczcie czy nie przysłała do spółki korespondencja, przy czym niemożliwym było przekierowanie korespondencji pochodzącej od sądu. Uchybienie było spowodowane nie zanedbaniem, ale brakiem środków.

Pozwany podniósł brak podstaw do wymagania od spółki, aby w każdym miejscu prowadzenia działalności zatrudniał osoby uprawnione do odbioru korespondencji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 168 § 1 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu.

Sąd miał też na uwadze, iż brak winy strony w uchybieniu terminowi podlega (...) ocenie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy,

w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należyście o swoje interesy. / 2007.01.11 postanow. SN II CZ 116/06 LEX nr 258551./” Należy też zaznaczyć, że wobec pozwanego jako przedsiębiorcy podlegającemu wpisowi do KRS, o stopniu organizowania wyższym niż w przypadku osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, należy stosować zwiększone wymogi starannego działania w obrocie .

W przedmiocie zawinienia na tle cyt. przepisu wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy. Wyrażając między innymi pogląd, iż w razie gdy ustalone przez Sąd okoliczności uchybienia świadczą o zachowaniu się strony, noszącym znamiona winy - w jakiegokolwiek jej postaci, a zatem także winy polegającej na niedbalstwie, Sąd nie może dokonać przywrócenia uchybionego terminu, zaś czynność procesowa podjęta przez stronę po jego upływie pozostaje bezskuteczna (art. 167 kpc).” / postanowienie z dnia 29.10.1999 I CKN 556/98 LEX 50702/ Sąd Okręgowy podziela w pełni pogląd, iż jeżeli uchybienie terminu do wniesienia sprzeciwu jest następstwem braku wiadomości o wydaniu nakazu zapłaty, to wniosek o przywrócenie może być uwzględniony tylko

w razie wykazania, że strona nie ma winy w powstaniu okoliczności, w wyniku których informacja ta nie mogła do niej trafić /podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25.06.1998 r. III CKN 517/98 Prok. I Pr. 1999/5/38/. Przy ocenie winy strony lub jej braku w uchybieniu terminu do dokonania czynności należy brać pod rozwagę nie tylko okoliczności, które uniemożliwiły stronie dokonanie tej czynności w terminie, lecz także okoliczności świadczące o podjęciu lub nie podjęciu przez stronę działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu.

W świetle powyższych założeń brak podstaw do uznania, że pozwany uprawdopodobnił brak zawinienia.

Korespondencja sądowa została doręczona pozwanemu w trybie art. 139 § 1 kpc na adres wskazany w KRS t.j. stosownie do art. 133§ 2a kpc. Ustawa wiąże z faktem ujawnienia adresu siedziby przedsiębiorcy w KRS daleko idący skutek, stosownie właśnie do art. 139 § 3 kpc.

Jednocześnie nie może ująć uwadze, że sytuacja w której we wskazanej KRS siedzibie pozwanego w W. nie było nikogo do odbioru korespondencji nie była przejściową, czy spowodowaną nagłym, nieprzewidzianym zbiegiem wydarzeń. Przeciwnie, pozwany prowadził stale działalność w warunkach w których ani członek zarządu pozwanej spółki, ani osoba upoważniona do odbioru korespondencji nie przebywali stale w siedzibie spółki. To zadaniem pozwanego w takiej sytuacji było tak zabezpieczyć swoje interesy, aby umożliwić skuteczne podejmowanie korespondencji, także sądowej. Tym bardziej, że pozwany wiedział, że przekierowanie korespondencji sądowej nie jest możliwym, a nadto mógł spodziewać się procesu. Nie może ująć bowiem uwadze fakt, że powód pozostawał w sporze z powodem od dłuższego czasu. Powód wzywał pozwanego do zapłaty po rygorem wejścia na drogę sądową niedługo przed wniesieniem pozwu, o czym świadczy przedłożone wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu wezwanie do zapłaty

z dnia 17.10.2012 r. /k. 71/. Nie polegają zatem na prawdzie twierdzenia pozwanego, że nie mógł się spodziewać wytoczenia przeciwko niemu procesu.

Tymczasem pozwany w przedziale czasu grudzień 2012r. – styczeń 2013 r. nie przejawiał w kierunku dostatecznego zabezpieczenia odbioru poczty wymaganej aktywności, nie pojawiając się osobiście w siedzibie celem sprawdzenia ewentualnego awiza. Pozwany powołał się tylko na swoje telefony na pocztę, przy czym wskazać należy, że ta okoliczność nie została nawet uprawdopodobniona. Nie były przekonującymi także gołosłowne argumenty o braku środków na zatrudnienie pracownika, jako że to pozwany jako przedsiębiorca winien racjonalnie planować prowadzenie działalności i tak ją zorganizować, aby zabezpieczyć swoje interesy w należyty sposób. Zgodnie z zeznaniami przedstawiciela pozwanego, to do K. kontrahenci przesyłali faktury VAT, przekierowywana była pozostała korespondencja, tam też pozostawał w kontakcie z główną księgową zajmującą się finansami spółki. Członka zarządu spółki tylko sporadycznie pojawiał się w siedzibie w W., która to siedziba mieściła się w jednym pokoju, właśnie celem odbioru pozostałej, urzędowej lub sądowej poczty. Skoro więc aktywność pozwanej spółki przejawiała się w innym miejscu niż siedziba spółki wpisana w KRS z którym ustawa wiąże określone daleko idące skutki, to pozwanego obciążało związane z tym ryzyko.

Podsumowując, pozwany nie zadbał o swoje interesy w należyty sposób, co przemawia w świetle art. 169 kpc za jego winą co najmniej w postaci niedbalstwa w spowodowaniu okoliczności na skutek których nie dowiedział się o toczącym się postępowaniu i w konsekwencji zawinił, nie dotrzymując terminu do wniesienia sprzeciwu.

Skoro korespondencja została prawidłowo uznana za doręczoną w dniu 2.01.2013 r., od tego terminu rozpoczął bieg 14 dniowy termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty. Sprzeciw złożony przez pozwanego po tej dacie należało uznać w konsekwencji za spóźniony i podlegający odrzuceniu na podstawie art. 504 § 1 kpc.

Oceniając powyższe należy również podnieść, iż przepis art.139 § 1 kpc reguluje sytuację gdy ma miejsce niemożność doręczenia pism, ani w sposób zwykły, ani zastępczy W takim razie pismo składa się w urzędzie pocztowym lub lokalu organu gminy, a zawiadomienie o tym (awizo) umieszcza się na drzwiach mieszkania lub w skrzynce listowej.

Przewidziane zaś w art. 139 § kpc zawiadomienie dla adresata

o pozostawieniu przesyłki sporządza doręczający, wskazując w nim placówkę pocztową operatora lub urząd gminy, z którego przesyłkę należy odebrać

w ciągu siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu pozostawienia zawiadomienia; zawiadomienie pozostawia w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej (§ 6 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym).

Zważywszy na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc – w zakresie pkt II, zaś co do pkt I – po myśli art. 397 § 2 kpc, w związku z art. 370 kpc, albowiem na postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu zażalenie nie przysługuje.

Zarządzenie:

1. odpis postanowienia doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda,

pozwanemu na adres dla doręczeń jak na k. 100,

2. po wykonaniu akta zwrócić SR w Krośnie.